

Kapela **Žalman & Spol.** mívá koncerty v Malostranské Besedě celkem pravidelně. Ten, který se konal **27. března 2018**, však měl netradiční důvod i průběh. Basák a zároveň nejdéle spolupracující člen kapely

Petr Novotný

totiž právě v ten den slavil své šedesátiny. Večer byl tedy věnován jemu, měl možnost si do první poloviny programu pozvat hosty dle svého gusta.

Účinkující byli až do posledních chvil utajováni, takže většina diváků netušila, na co přišla. Já osobně jsem trochu doufala, že v rámci "své" části Petr zaloví doma v šuplících a zahraje něco z písní, které již delší dobu neprezentoval, ale z tohoto omylu mě vyvedl hned úvodními slovy. Zato ale pozval čtyři muže, kteří pro něj nějakým způsobem dost znamenají. Výběr mně osobně připadl velice sympatický a udělal mi radost, což se, bohužel, nedá říct o publiku en bloc. Vezměme to popořádku.

Co naštěstí nechybělo, byl zas po dlouhé době Petrův fejeton. Tuto složku koncertů jsem již silně postrádala, před pár lety bylo čtení "střípků ze života kapely" oblíbenou vsuvkou nejen přítomných v Besedě, ale i návštěvníků webu. Lehce oprášená stará tvrzení se současnými komentáři změn situace rozchechtala sál hned v úvodu. Prvním odvážlivcem, který neváhal dojet vlakem do matičky Prahy až ze vzdáleného Vsetína, byl osamělý (tedy jen pro tento večer) šedý vlk

Honza Žamboch.

Dvojnásobný Anděl si zahrál své písně nejsem sám, ale závěrečný "Pól nedostupnosti" také s Petrovým basovým doprovodem. Poté oslavence obdařil kuchyňskou zástěrou, ač se dotýčný bránil, že je Péťa nevaříč.

Následující host **Jaroslav Moravec** (Duo Ťuk) v zápětí požadoval sundání zmíněného modrého kusu oděvu alespoň na poslední písničku, protože prý neladí s jeho muzikou a

záměry. Ke společnému muzicírování a filozofování nad tím, jak se čas krátí, vybavil oslavence dalším pro něj netypickým kusem oděvu - kloboukem. Ještě předtím si ovšem stříhl i duet se **Šárkou Fuchsovou**

. Opravdu škoda, že jej běžně již vystupovat neuvidíte.

Jelikož koncertní čas Besedy není nafukovací, každý z hostů měl dle plánu k dispozici prostor na 3 písně, což je pro prezentaci posluchačům trochu málo. Zás na druhou stranu podnítí diváka k zapátrání, kohože to vlastně vnímá, nebo alespoň má před sebou. Jen je otázkou, zda v atmosféře očekávaných oslav a klasického žalmanovského koncertu publikum má chuť upřít pozornost na něco ne zcela známého nebo určeného pro psoustředěnější poslech.

Následující, též Anděly obdařený, host si navíc k ne zcela posluchačsky lehkým textům dovolil v průvodním slově vyjádřit nahlas názor, samozřejmě ve vší slušnosti. Někteří jedinci to, bohužel, nesli trochu nelibě a dle informací ze zadnějších pozic, kam jsem nedohlédla, dokonce pár z nich opustilo sál. I když se **Jiří Smrž** vyjádřil, že nesouhlas očekával, přišlo mi to líto. Já jsem si písničky i mluvené slovo užila, protože duet s Míšou Hálkovou i závěrečná

Eržika

za vydatné dopomoci nejen Petra a Míši, ale i Honzy Žambocha, který ještě nestihl prchnout na zpáteční vlak, to jsou kombinace běžně nevidané, ba raritní.

Poslední z hostů snad padl do noty všem, ovšem zas překvapil tvrzením, že zpívat nebude. **Vít a Troníček**

(Marien) si totiž po vzoru svého guru nachystal velmi výživný a vtipný fejton o různých životních situacích, které spolu s oslavencem zažili. Všichni ocenili zejména poučnou informaci o výběru aut (tj. zásadně si nekupujte stejný vůz jako Petr, bývá to obvykle průšvihový model), poučné poznatky z rekonstrukce chalupy (neházet se střechy pneumatiku, hrozí zranění ovce, popřípadě je potřeba trefit tu, co bečí špatně, protože je to kráva) či historky ze studia (vědecké definice chybných tónů a postupů opravdu nejsem s to reprodukovat). Mě nejvíce rozesmála definice "pohled raněného srnečka" (na který prý letí fanyanky). Nakonec se Vít k jedné písničce přemluvit nechal, nebyla to však žádná typická marienština, ale zhudebněné přání k narozeninám.

Narozeninový večer Petra Novotného

Napsal uživatel Lucy

Úterý, 17 Duben 2018 13:07

